

Arrest

nr. 163 222 van 29 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 september 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing werd op 20 september 2013 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN ELSLANDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In september 2009 kwam verzoekster het Rijk binnen met een studentenvisum.

Op 16 januari 2012 diende verzoekster een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 28 februari 2012 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster. Op 13 maart 2012 ontving zij een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinqies}). Tegen deze beslissingen stelde verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad), dat op 31 augustus 2012 bij arrest nr. 86 654 werd verworpen.

Op 20 november 2012 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 13 september 2013 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf voor de persoon die verklaart te heten

A., O.G. (...)

opgesteld op 20/11/2012 op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, dien ik u te informeren dat het verzoek onontvankelijk is.

REDENEN

De aanvraag ging op het moment van indiening niet vergezeld van een aanvaardbaar identiteitsdocument zijnde (een kopie van) het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van (een kopie van) de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat om de betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15/12/1980, ingevoegd bij art. 4 van de wet van 15/09/2006.

De verzoekster haalt aan dat ze haar reisdocumenten verloren heeft en niet in het bezit is van een paspoort of geboorteakte. Ze kan naar verluid geen paspoort bekomen via de ambassade in België.

De betrokkene staft haar bewering niet en toont niet aan dat het onmogelijk is om een ander paspoort te bekomen. Daarenboven heeft het vereiste identiteitsdocument geen paspoort te zijn maar mag het ook een gelijkwaardige reistitel zijn of een nationale identiteitskaart. De betrokkene legt geen enkel van de drie voor. Ze slaagt er niet in aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk is een paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een nationale Identiteitskaart te bekomen.

Ten overvloede wordt hieraan toegevoegd dat een dergelijk identiteitsdocument als nagenoeg onontbeerlijk wordt beschouwd om de betrokkene te kunnen vereenzelvigen met de titularis van het administratieve dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken.”

Op 17 september 2013 werd aan verzoekster een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten toegestaan tot 27 september 2013.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van verzoekster dat verzoekster na de betekening van de bestreden beslissing en tijdens de procedure voor de Raad vrijwillig is teruggegaan naar Nigeria en intussen een toelating heeft verkregen om in Gent te gaan studeren. Bijgevolg stelt de Raad ter zitting ambtshalve de vraag naar het actuele belang van verzoekster bij het voorliggende beroep.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoekster die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen, een verblijfsmachtiging in België aan te vragen in plaats van in het land van herkomst. Nu verzoekster zich echter nadat de bestreden beslissing werd genomen vrijwillig naar haar land van herkomst heeft begeven, is de discussie omtrent de al dan niet bestaande noodzaak omwille van buitengewone omstandigheden om de aanvraag in België in te dienen in plaats van bij de Belgische bevoegde diplomatieke of consulaire post in het herkomstland niet langer aan de orde. Minstens stelt zich de vraag waarom verzoekster zich bij deze gelegenheid niet heeft gericht tot de Belgische bevoegde diplomatieke of consulaire post in het herkomstland om een verblijfsmachtiging aan te vragen. Bovendien stelt zich de vraag welk voordeel de vernietiging van de thans bestreden beslissing verzoekster kan verschaffen, nu zij stelt reeds over een machtiging tot verblijf in het Rijk als studente te beschikken.

De raadsvrouw van verzoekster antwoordt dat een regularisatieprocedure *“altijd belang heeft”* en verwijst naar haar verzoekschrift. In het verzoekschrift stelt zij aangaande het belang bij het beroep echter slechts het volgende: *“Verzoekster bezit een persoonlijk, actueel en rechtmatig belang”*. Dit beroep werd echter ingediend op 19 oktober 2013 maar de actualiteit van het belang moet eveneens aangetoond worden op het ogenblik van de zitting, *quod non* omwille van de voormelde redenen.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster met deze summiere en algemene bewering niet aan welk voordeel de vernietiging van de thans bestreden beslissing haar kan opleveren, zodat zij hiermee het vereiste actueel belang bij het beroep niet aantoonst.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES